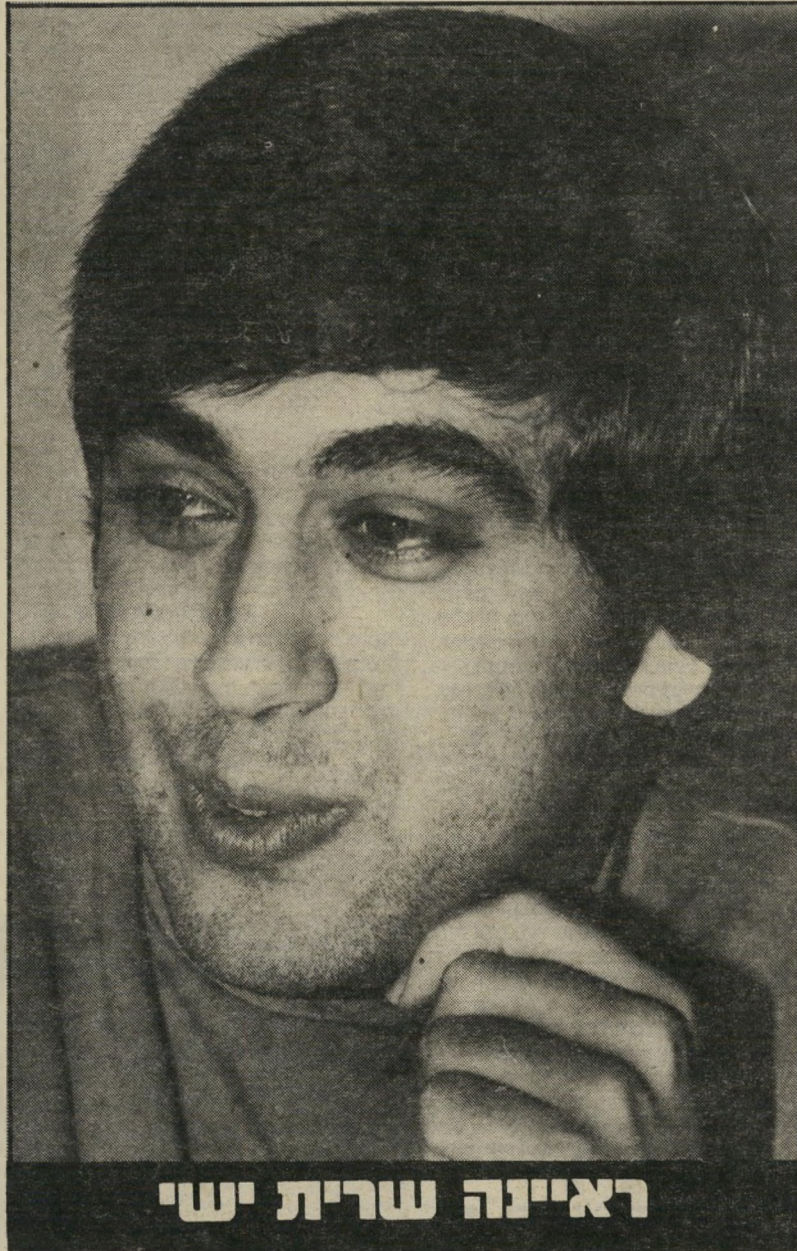

חמיס אבולעפיה, נכדו של מייסד המאפיה הנודעת ביפו, מספר על ילדות נטולת ג'יזענות ויחסי-שכנים טובים, על התערותו בחברה היהודית עם כל הוויתורים הכרוכים בכך משני הצדדים גם יחד, ועל יחסו לג'יזענות העולה עתה ופורחת

„אני לא יכול להחכש לגודל שחרץ את דיני להיות ערבי, ומאידך גדלתי בבית אחד עם גידעון!”

„כשהייתי ילד, הייתי הולך לשכנה שלנו, דודה שרה, משחק עם בניה, אבי וגידעון, ואוכל איתם!”

„בגיל 5 קלטתי שהילדים, שאני משחק איתם, מדברים בשפה שבתקופה ההיא הייתה זרה לי!”

ראיינה שרית ישי

„אם תבואי ליפו בפורים, תחשבי שזה חג של ערבים. כל הילדים מחופשים. עד גיל 12 התחפשתי!”

„אני נמצא בקונפליקט. מצד אחד יש לי אביגדור ליכטנשטיין, שהוא לצידי בכל צרה, ומצד שני אני ערבי!”

„הסקר הזה, שמלמד שילדי-הכרמל פוחדים מערבים, הוא תולדה של מילחמה פסיכולוגית!”

להיות ערבי

בתקופת כהנא!

בימי-משפחה, והוא חרד גם להם. הייתם צריכים לראות את חמיס בתקופת היעלמה של הדס קדמי, ואחר כך בימים הנוראיים שבהם נמצאה גופתה. איך שהוא נקרע בין צער וכאב עמוקים לבין זעם וכעס על כי מאשימים במוותה את הערבים. הדילמה הזאת, הקונפליקט הנוראי שאדם פשוט כליכך כמו חמיס חי בה, זרה לנו, הישראלים. אנחנו לא מבינים אותה. לפני שבוע פורסם סקר, שגילה כי ילדי הכרמל פוחדים מערבים. אורי אבנרי סיפר בהקשר לכך, כי כשהיה ילד בגרמניה נחד מצוענים. בכל דבר שקרה האשימו את הצוענים. ילד הלך לאיבוד – הצוענים חטפו

או הימין הקיצוני מאידך. הוא אדם פשוט. שכל מה שהוא רוצה זה שיעזבו אותו בשקט. שיתנו לו לחיות בכבוד ולגדל את ילדיו. הוא מרגיש את עצמו ישראלי לכל דבר. ולמה שלא ירגיש כך? מעולם לא גדל במדינה אחרת, הארץ היחידה שהוא מכיר היא ישראל. יחד עם זאת, הוא מרגיש ערבי גאה. איך חיים עם הדילמה הזאת! הייתם צריכים לפגוש בחמיס בימי מילחמת-הלבנון כדי להבין, האיש הסתובב מודאג עד אימה: מצד אחד, חברו הטוב שירת במילואים, הוא היה בקשר עם אשתו וילדיו, דאג להתעדכן אם הגיע מיכתב ואם שמעו ממנו; מצד שני, יש לו שם בני-דודים. קרו-

משתנים לנגד עיניו. למרות שהוא מעורה היטב בחברה התל-אביבית, ועם טובי ידי-דיו נמנים יהודים, אחדים מפורסמים יותר אחדים מפורסמים פחות, קשה לו לחמיס אבולעפיה להתעלם מגל האנטי-שמיות הפוקד את הארץ הזאת ומאיים לסחוף את כולה. חמיס, אמרו לי, הוא לא מועמד מתאים לראיון. ממנו לא תוציאי הצהרות בומבס-טיות. הוא לא ידבר איתך בנוסח של ברוח ובדם נגאל את האדמה. הוא ידבר איתך בסון מינורי, בלי לעשות גלים. חמיס, יש להניח, אינו נמנה עם אותו סוג של ערבים האהוב על השמאל הקיצוני מחד,

חמיס אבולעפיה נר במרחק של עשר דקות נסיעה מבית-ואני לא יודעת עליו שום דבר. חמיס אבולעפיה הוא ערבי יליד יפו. מישפחתו מתגוררת ביפו כבר 103 שנים. סבו יסד את מאפיית אבולעפיה הנודעת, שלמיתחה משחרים וזללי המיתות. הוא מתגורר בבית רחבי-מידות ברחוב שיבטי ישראל. כשהיה ילד, גדל ברחוב שישים. יחד איתו הלכו לגן, הוא מספר, גידעון ואבי. בנו, טארק, יש להניח, ילך לגן עם חסן וסמי. בימינו כבר לא שולחים ילדים יהודיים לגני ילדים שמבקרים בהם ילדים ערביים. בן 25 בסך הכל, וכליכך הרבה דברים